

12 Eylül darbesi ile birlikte Türkiyeli Türk ve Kürt devrimcilerinin önemli bir bölümü Suriye'ye geçti.

Büyük çoğunluğunun amacı, Suriye'de kalmak değil, Suriye üzerinden Filistine, Filistin kamplarında soluklanıp, eğitim görüp tekrar ülkeye dönmektir. Haziran 1982 tarihinde İsrail'in Lübnan'a saldırısı ve başka bazı nedenler dolayı devrimcilerin orta-doğu'da kalmalarını bir süre uzattı. İsrail'in Beyrut kuşatması bittiği zaman Türkiyeli devrimcilerin büyük çoğunluğu bu bölgeyi terk etti yada terketmek zorunda kaldı. Yeniden Suriye'ye geçmek zorunda kalan devrimcilerin önemli bir bölümü, Suriye üzerinden Avrupa'nın çeşitli ülkelerine giderken küçük bir kısmı da yeniden ülkeye döndüler.

Acilciler, 1982 Beyrut kuşatmasından sonra, diğer tüm devrimci örgütler gibi, Lübnan'dan çıkartıldılar ve bir daha o bölgeye dönmediler. Mihrac Ural'ın yalan ve palavralarını bir yana bırakırsak, 1982 tarihli Beyrut kuşatması sonrasında bu ülkeyi terk eden acilciler bir daha ne Lübnan'a geri döndüler ve nede bu tarihten sonra askeri eğitim için bir alan bulabildiler. O tarihten sonra hiçbir Acilci askeri eğitim görmemiştir.

Lübnan savaşı sırasında, Lübnan'ı terk etmeden önce Filistin kamplarında çalınan silahları satarken, Filistinliler tarafından yakalanmış olmaları, bir kez daha Lübnan'a dönme ve burada askeri bir kamp kurup eğitim yapabilme olanaklarını da kaybetmelerine neden oldu.

Acilciler 1983 tarihinden itibaren hep Suriye'de kaldılar. O tarihten itibaren Suriye'ye gelen hiçbir acilci militan, askeri eğitim yapmamış, eğitim için tek bir kurşun dahi atmamıştır. 1983 yılından itibaren Suriye'ye gelen yoldaşların askeri eğitim talepleri hep oyalanarak, gelen yoldaşların çalıştırılarak emeklerine el konulmuş, elde edilen sermaye ile Suriye'de lokanta, tarla, bağ-bahçe alınıp, yeni gelenlere gösterilerek ‘

‘Türkiye’deki yoldaşlar için alt yapı oluşturuyoruz’

diye, yeni gelenlerin de işçi yoldaşlar(!) sınıfına katılmaları sağlanmıştır. Militanlar yıllarca bu bahaneyle sadece çalıştırılmış sırtlarından önemli miktarda değer yaratılmıştır.

Türkiye'nin hemen her bölgesine gönderilen kimi insanlar vasıtasıyla yoğun bir Suriye ve Mihrac Ural propagandası yaptırılarak, sıradan sempatizanlar şöyle dursun, rastgele kimi maceracılar bile Suriye'ye çıkartılarak çalıştırılmıştır.

Suriye’de bir süre kaldıktan sonra, “ **biz buraya devrimci mücadeleye hazırlık yapmak için mi, yoksa işçilik yapmak için mi geldik**” diye

rahatsızlıklarını dile getiren ve Mihrac Ural’a göre ‘

’uyumsuz uyanıklar’

olarak adlandırılan bu kişiler, orada bulunanların morallerini(!) bozuyor gerekçesiyle, birer ikişer ‘

’militan görevlerle donatılarak’

ya Türkiye’ye, yada Avrupa ülkelerinden herhangi birisine gönderilmişlerdir. Türkiye’ye gönderilenler kısa sürede yakalanmışlar ve unutulmuşlardır. Avrupa’ya gönderilenlerden bir süre daha faydalanılmak istense de bekledikleri verimi aldıkları söylenemez.

Bu insanların büyük bir bölümü Avrupa’ya yerleşir yerleşmez, örgütü terketmiş, Suriye’de yaşadığı ve tanığı olduğu devrimcilikle bağdaşmayan ilişkiler karşısında, bırakınız devrimci kalmayı yer yer devrimcilerden nefret eder hale gelmişlerdir.

Açık söylüyorum. Avrupa’ya gelmiş yada gönderilmiş yüzlerce acilci’den çok büyük bir bölümü bugün seslerini çıkartmıyorsa, bunun nedeni: Mihrac Ural namerdi yüzünden, devrimcilikten ve devrimcilerden uzak durmak istediklerindendir. Özel sohbetlerinde, Suriye ve Mihrac Ural ismi geçtiği zaman hep bir ağızdan nefretle söz eden bu insanların bugünkü sessizliği, devrimci mücadeleye “ **amann sende**”ci yaklaşıyor olmalarındandır.

Mihrac Ural’ın, Türkiye devrimci hareketine verdiği en büyük zararlardan birisi ve asıl önemlisi budur. Yediği paralar, yapığı pislikler, MİT ve MUHABERAT’ın işbirlikcisi olması, devrimcilikten soğuttuğu yüzlerce insanı düşündüğümüzde ‘devede kulak’ kalır. O, devrimcileri devrimcilikten soğutarak devrimci karşıtı insanlar olmalarına vesile oldu. Onun en büyük İHANETİ buradadır.

Almanya, Hollanda,Fransa,İsviçre, isveç ve diğer ülkelere, 700’ün üzerinde kendisini Acilci olarak tanımlayan militan ve sempatizan geldi. Bunların hemen tamamı Suriye üzerinden buralara geldiler. Ne oldu bu insanlara? Ne oldu da bu insanlar Avrupa’ya çıkar çıkmaz kısa zaman içersinde hem acilci hem de devrimci olmaktan kaçınır oldular. Bunun bilimsel bir izahı olmalı. Bu sorunun cevabı, Mihrac Ural ve onun Suriye’deki karşı-devrimci faaliyetlerinin, devrimciler açısından kötü örnek olmasında aranmalıdır.

Sadece Avrupa'ya gelenler değil. Türkiye'ye gönderilen ve yapayalnız bırakılarak ve yakalanan, yakalatılan yüzlerce militan ve sempatanmız da aynı durumdadır. Suriye'den Türkiye'ye gönderildiler, Görev(!) verdiler, görevlendirdiler ve ardından hiç bir Őey yapmadılar, adeta polisin kucağına attılar. Bu insanların hepsi kısa zamanda yakalandı. Hiçbir tanesinin hukuki sorunuyla ilgilenilmedi. Hiçbir tanesinin aileleri ile bağ kurulmadı, hiçbir tanesine hesap sorulmadı, hesap verilmedi. **UNUTULDULAR**. Ne zamana kadar UNUTULDULAR peki? Hapishaneden çıkıncaya kadar unutuldular. ıktıktan sonra yanlarına getirtebildiklerini 'kahraman' ilan ettiler, haklarında hiçbir Őey bilmedikleri kişilerin, Suriye'ye gelme bile sessiz kalmaları yeterliydi. Sessiz kalanlarını bile kahraman ilan ederek hem konuŐmalarının nn kestiler hem de isimlerinden faydalanarak, örgüt(!) oldukları yalanını devam ettirmek için kullandılar.

Çok basit bir örnek veriyorum. **İBRAHİM BÜYÜKER...**

Bu kişi, 1979 yılı içersinde, **Haydar YILMAZ** yoldaş tarafından örgüte dahil edilerek bir takım askeri eylemlerde bulunuyor. Haydar Yılmaz'larla yakalanıyor ve bir süre sonra hapisten (Engin Erkiner ve Ali Sönmez le birlikte) kaçıyor. Bu sırada ben istanbul'daydım. Teorik seviyesi son derece yetersiz olan bu kiŐiyi devrimcilikle bağdaşmayan davranıŐları ve asıl olarak da, **ZİYA ERDÖNMEZ'**

in benden istediği ' 'soęuk mühür''

n, kendisinde olmasına ragmen'' kırıldı'' diye yalan söyleyip bana vermeyerek, Ziya yoldaş'ın ölümüne sebebiyet vermesi nedeniyle örgütten uzaklaŐtırdım.

İbrahim BÜYÜKER, bir süre sonra bizimle birlikte yeniden yakalandı. Yakalandığı zaman poliste her Őeyi anlattı. Askeri Savcı'da, '' **beni İbrahim Yalcın'ın yanına vermeyin başka cezaevine gönderin beni öldürecekler''** dedi. Askeri savcı beni çağırdı ve ' 'İbrahim Byker'i ldrecekmiŐsiniz, baŐına bir Őey gelirse seni sorumlu tutarım' ' diye beni tehdit etti. Bunu o tarihte bizimle birlikte yakalanan 19 kişinin hepsi de çok iyi bilirler. Özellikle Niyazi bunu en iyi bilen kiŐidir. Polis'te bizi sorgu odasına her getirililerinde, karŐımızda İbrahim BÜYÜKER'i buluyorduk. Ayak ayak üzerine atmıŐ, elinde çay bardağı, çayını yudumlarken, sorgu odasına her girdiğimde ' 'Anlat bakalım Recep efendi''

(Recep benim kod adımdı) diye bizimle dalga geçiyordu. Aynı tavrı Niyazi'ye de yapmıŐtı. İbrahim Byker bundan 6 ay kadar önce Mihrac Ural'a bir not(!) yazıyor, Mihrac URAL bu not zerine İbrahim Byker'i kahraman(!) mertebesine çıkartarak ''yoldaş'' diye söz ediyor. Görülüyor. Polis'te, yoldaşlarını dövmeye kalkan,''

konuşsana ulan”

diye küfreden adam, Mihrac Ural'ın yoldaş'ı oluyor. Direnen ve”

ne konuşacağım ulan

“diyen adamlar da “

polis

” ilan ediliyor.

Tekrar konumuza dönüyorum. Bu örnekler istenildiği kadar çoğaltılabilir.

Güzel bir iş yaptığımıza inanıyorum. Hiç kimsenin yapmaya cesaret edemediği bir görev yapıyoruz. Bu görev devrimcidir. Sosyalist hareketimizin sağlıklı gelişimi için önemlidir. Pisliğin üzerini kapatmakla pislikten kurtulamazsınız. Yara kangren olmuşsa deşeceksiniz, deşecek ve irin'i bünyeden atacaksınız. Yara deşilmeden, irin bünyeden atılmadan iyileştiremezsiniz. Palyatif çözüm önerileri bir yere kadardır. Israr etmek, bir noktada sonra, yarayı iyileştirmiyor ve tam tersine tetikliyor. 1988 yılına kadar denediğimiz çözüm yolu bu oldu. Yara iyileşmedi daha da azdı ve sadece acilciler bünyesini zehirlemedi. Türkiye sosyalist hareketine de sıçradı. **PKK 'ye tebelleş oldu**

■ KÜRTLER VE İÇİMİZDEKİ HAIN, MİHRAC URAL.

Okuyucuya bir soru? Kendi örgütünü bilinçli olarak tasfiye eden, yoldaşlarını yakalatan, polisle anlaşılan ve her konuda yalan söyleyen bir kişinin Kürt dostu olabileceğine kim inanır?

30 senedir yaşadığı ülke (Suriye) topraklarında, Kürt halkının 'insan bile kabul edilmeyerek kimliksiz yaşatıldığı bir alanda, bu duruma ses çıkartmadan, yüz yuman bir kişinin, Türkiye Kürtlerinin' **kadim dostu**' olduğu yaygaralarına kim inanır.

Suriye'de barınan Türkiyeli örgüt ve faaliyetlerini onlardan habersiz topladığı bilgilerle Muhaberata rapor eden bir adamın sahte “ devrimci” söylemlerine kim inanır?

Sadece devrimci örgütleri mi? Hayır. Tek tek devrimciler bile Mihrac Ural tarafından Suriye

muhaberatına rapor edilmiş ve kimileri de bizzat muhaberata teslim edilmek üzere, ihbar edilerek yakalatılması için Acil militanlarına “**talimat verilmiş, bu yönde baskı yapılmıştır**”

Örnek veriyorum. Suriye’de, **Süleyman KIRTEKE’nin** Şam’da muhaberata teslim edilmesi için Acilci militanlara verilen direktifler vardır. Merkezden gelen bu hain direktifin muhatapı olan yoldaş, bu direktife uymamış ve yakalatılması istenen Süleyman KIRTEKE’ye yardım ederek bölgeden uzaklaşmasını sağlamıştır.

Bu kadar iğrenç ilişkiler içersine girtlağına kadar batmış olan kişilerin Kürt dostu olabileceğine inanan bir kişi bulunabilir mi?

“**Arkadaşını söyle sana kim olduğunu söyleyeyim**” derler. Kadim dostum, yoldaşım dediğiniz bir kişi, azılı bir **Kürt düşmanı** oluyorsa ve bu kinini de açık açık sitesinde yazıyorsa siz nasıl olurda Kürt dostu olursunuz? Buna inanan akli başında bir devrimci olur mu?

Örnek mi istiyorsunuz? **Alın size, MAHMET YAVUZ...** Açın ve sitesini okuyun. **ADAY ARAYIŞLARI**

diye bir yazısı var. Özellikle okuyun ve görün. Kürt halkına kin kusan, Barzani ve Talabani için ‘**’aşiret reisleridir. TC bu adamlara gereken dersi vermelidir**’ diye kışını yırtan bu adam, Mihrac Ural’ın ‘kadim dostu’ olurken, aynı zamanda da AbdullaH ÖCALAN’a KADİM DOSTUM(!) diyen bir adamın samimiyetine inanan bir devrimci olur mu?

Soruyorum. Mihrac Ural’ın kadim dostu kim? Kürt düşmanı, azılı milliyetçi MEHMET YAVUZ mu? Yoksa, Kürt özgürlük hareketi lideri ABDULLAH ÖCALAN mı? Hangisi peki?

Sorunun cevabı son derece basit aslında. Mihrac Ural’ın gerçek dostu Mehmetcik MEHMET YAVUZ’dur.

ABDULLAH ÖCALAN, Mihrac Ural’ın dostu değil, yok etmek istediği hedeflerin en başındaki ilk hedefidir.

Birkaç gün önce yazdım ve şöyle demiştim.”...**Mihrac URAL’ın, Suriye’deki faaliyetleri, Muhaberat tarafından HATAY ile ilgili iken. MİT tarafından da KÜRT ÖZGÜRLÜK HAREKETİ, PKK , ABDULLAH ÖCALAN ve faaliyetleri ile ilgilidir. Mihrac Ural’ın, Kürtlük sevdası(!) ve ABDULLAH ÖCALAN aşkı(!)nın altında yatan asıl neden GÖREV AŞKIDIR. MİT yönlendirmesidir.”** Boşuna

yazmamıştım. Bugün HÜRRİYET gazetesinden çıkan ve ‘**’SURIYE’de 400 PKK militanının yakalandığı’’**

haberini okudugum zaman, “Suriye, Kürtler ve muhaberat Mihrac URAL” yazısını yazmaya karar verdim.

Bazı insanlar soruyorlar.” **Mihrac Ural’ın muhaberat ajanı olduğu konusunda kuşku yok ama aynı zamanda da MİT alanı olması nasıl olur?’’** diyorlar. Çok basit. Mihrac Ural 1978 yılında Samsun’da yakalandığı gün polisle anlaştı ve Acilciler örgütünü bitirmeye (kendisi ehlileştirme diyor) söz verdi ve bu sözünü yerine getirdi. Acilciler’in tasfiyesi ile Mihrac Ural- MİT ilişkisi bitmedi ve devam etti. PKK ve Abdullah ÖCALAN ile dostluk ilişkisi bu çerçevede değerlendirilmelidir.

Mihrac URAL’ın, 30 senedir artarak devam eden “ **PKK aşkı’’** sadece lafta ve soyut söylemler düzeyindedir. Mihrac Ural’ın, PKK eylemlerine soyut söylemler dışında pratik hiçbir katkısı ve yardımı olmamıştır. Bu durum Abdullah ÖCALAN tarafından, savcılık sorgusunda da dile getirilmiş. ‘**’Hatay’a açılım yaptığımız zaman o bölgede güçlü olduğunu sandığımız Acilciler’den hiç bir destek alamadık’’** demiştir.

Abdullah Öcalan,

’’ Mihrac Ural’ın devrimci değil bir soytarı olduğunu’’

bir değil, onlarca kişinin önünde defalarca söylemiştir. Abdullah Öcalan’ın Mihrac Ural ile olan ilişkisi, Muhaberat ile ilişkisi bağlamındadır ve o çerçevenin dışına kesinlikle çıkmamıştır.

Mihrac Ural’ın Muhaberat olduğunu bilerek ilişki kurmasına rağmen, onun

MİT bağlantısını da biliyordu

.

PKK Genel başkanı Abdullah ÖCALAN, Mihrac Ural ve MİT’in, işbirliği yaparak kendisine karşı kurulan yok etme planından da haberdardır. Ve bu ihanetin belgeleri Abdullah Öcalan’a bizzat elden verilmiş, Abdullah Öcalan’ın bizzat kendisi,” evet biz herşeyin farkındayız ve tedbirimizi de ona göre almışız’’ diyerek teşekkür ettiği insanlar, bugün hala yaşıyor ve olayın tanığı durumundadırlar.

Şimdilik bu konuyu daha fazla yazmayacağım. Mihrac Ural'ın korkusunu biliyorum. Saldırganlığının nedenlerini ve saldırganlaştıkça ve hiç anlamı yokken her lafın başından ,kadim dostum ABDULLAH ÖCALAN" söylemlerinin de nedenlerini biliyoruz. Hiç bir sahte söylemin onu aklamaya yetmeyeceğini bizim kadar kendisi de çok iyi biliyor. Mihrac Ural'ın elinde kalan son "silah"ını da alacağız ve anadan üryan edeceğiz. Az kaldı, biraz daha beklesin...

Mihrac Ural beklerken düşünmelidir. Örneğin, CHP Adana senatörlerinden (ismini şimdilik yazmıyorum).....'nın yeğenini, ne zaman, nerde ve nasıl tanıdı? Bu kişi ile kendisini kim(ler) tanıştırdı? Ne için tanıştırıldı? Bu kişi şu anda nerede? Bu soruların cevabını beklerken düşünsün istiyorum...

Devam ediyorum. Mihrac Ural ile MİT ilişkisinin nasıl yürütüldüğünü soran devrimcilere tekrar dönüyorum.

Suriye'nin, son dönemde, PKK ve Kürtlere yönelik yoğun operasyonlar yaptığını bilmeyen yok. Suriye, PKK'ye yardım ettiğinden şüphe duyduğu her Suriyeli Kürt'ün elindeki, kullanım hakkı kendisine ait olan toprakların bile ellerinden alınacağı tehdidini savunuyor.

Sıradan bir Kürt köylüsünün (üstelik de kendi vatandaşı) PKK'ye yardım ettiğini duyarsa, elindeki 'kullanım hakkı' kendisine ait olan toprağını almakla tehdit ederken, Mihrac Ural'ın, her gün kendi blog'unda, Kürt aşkı(!)yla yanıp-tutuştugunu bilmiyor mu? Bilmez olur mu, elbette biliyor. Madem ki biliyor, o halde ona neden ses çıkartmıyor peki? Ses çıkartmıyor, çünkü bu söylemlerin kocaman birer SAHTE söylemler olduğunu ve pis bir " **danışıklı dövüş**" olduğunu da biliyor ve bu nedenle sesini çıkartmıyor.

30 senedir yaşadığı ülkede, Kürtlere yapılan hiçbir zulme ses çıkartmayarak, " **devlet politikasıdır anlayışla karşılamak gerekir**" diyen bir sahtekarın, yıllardır PKK hakkında Muhaberat'a bilgi sızdırarak rüştünü ispat ettiği için ses çıkartmıyor.

Ses çıkartmıyor çünkü; Türk ve Suriye yöneticileri arasındaki ilişkilerin bugünkü durumu " **düşman çatlatır**'

'casına iyidir. Kürt özgürlük hareketinin bölgedeki faaliyetleri her iki devletin de korkulu rüyası olmaktadır. Korkunun büyüklüğü; Mihrac Ural gibi, ufacık ve pis bir muhbirin yalan-yanlış

kıytırık bilgilerine bile muhtaç olduklarından bellidir.

Bir kez daha söylüyorum. Mihrac Ural yaptığımız çağrılara cevap vermelidir. Acilcilerin karşısına çıkmalı ve gözlerinin içine içine bakarak iddialarını tekrarlamalıdır. İddialarını, devrimcilerin gözlerinin içine bakarak sıralamalı ve cevabını oradan almalıdır. İddialarımızı dinleyerek açık seçik cevap vermeli ve verilecek kararı kayıtsız şartsız kabul edeceğini ilan ederek gelmelidir. Örgütümüz içersindeki haini, muhbiri, tasfiyeci işbirlikçiyi, MİT ajanı yada ajanlarını, Kürt halkının yeminli düşmanlarını, Örgüt hırsızlarını,yoldaş ve devrimci katillerinin kim olduğunu bütün Türkiye'ye ilan edelim. Hodri meydan. Susma ve cevap ver. Var mısın?